

[terug naar lijst](#)

Wie ben ik, wie ben jij?

Preek over Merkkleding, naar Efeziërs

Paaskerk Baarn, 26 Augustus 2012 Overstapviering

Ds. M.M. Kool - Mout

Wie ben ik, wie ben jij? Over vriendschap en vertrouwen

Over die vragen hadden we het tijdens de lunch, afgelopen donderdag op het kerkplein.

Waarom daarover? Omdat dat van die dingen zijn, die er nogal toe doen,

als je voor een grote verandering staat, zoals jullie nu naar een nieuwe school gaan.

Want...Wie kom je daar zoal tegen? Hoe heten ze? Wat hebben ze aan? Die anderen waarvan er zeker toch wel een paar bij zitten die jouw nieuwe vrienden worden. Zal ik ze aardig vinden....en wat denken ze van mij? Hoe laat je nou zien wie jij bent? Van de grootste die je was op school, degene die wist hoe alles werkte, wordt je weer de jongste, de kleinste, de brugpieper die misschien soms even aan iemand die er al wat langer rondloopt de weg moet vragen en moet ontdekken hoe alles gaat.

Je omgeving verandert. Je eigen plek daarin moet je weer even zoeken. En je zult hem heus vinden.

Jij blijft wie je bent, maar ook weer niet helemaal want je merkt aan alles dat je groeit, dat je lijf verandert, en ook vanbinnen wordt je groter: er komt veel meer ruimte om zelf te bedenken wat je van dingen vindt. En je merkt dat dat af en toe botsen kan met wat je vader/moeder vindt.

Je wilt weten wat je aan dingen hebt, en of het echt zo is wat je wordt verteld. Soms voel je je sterk en vrij, blij om je eigen weg te gaan, aan iets nieuws te beginnen, dan wat onzeker...omdat het ook best spannend is allemaal. Wie ben ik? Wie ben jij?

Het is voor iedereen heel herkenbaar. Als je aan iets nieuws begint. Dat je je dat afvraagt.

Hoe laat je in zo'n nieuwe groep nou zien wie je bent. Hoe stel je je voor? Wat voor een indruk maak je? Wat deel ik daarvan en wat niet? Het is heel herkenbaar, dat je dan ineens even erbij bepaald wordt, dat jij het bent die dat gaat doen. Jij met jouw eigen rugzak vol bagage.

Vol verhalen, beelden en mensen die belangrijk voor je zijn. Een rugzak vol mooie dingen en minder mooie dingen, met vrolijke en soms ook verdrietige dingen. Een rugzak die jou kan maken tot wie je nu bent en waarvan je straks weer wat gaat delen om met anderen kennis te maken, om nieuwe vriendschappen te leggen. Om te groeien. Een rugzak die openstaat voor weer nieuwe ervaringen. In jullie en onze rugzak zitten veel verhalen. Verhalen die vertellen dat we niet zomaar uit de lucht zijn komen vallen. Dat we staan in een geschiedenis, een hele lange traditie van mensen die in hun leven ruimte maken voor dat geheim, dat we God noemen. Het geheim van leven dat we nooit helemaal kunnen vatten in woorden, maar wat ons wel raakt. En in beweging brengt.

Voor Jezus, die zo zou je kunnen zeggen, laat zien wat vriendschap, leven met God betekent. Dat je verbonden bent met de dingen, met alles wat leeft: dieren, planten en mensen. En dat je daar ook goed voor moet zorgen. Met eerbied mee moet omgaan, met het leven, van een ander en van jezelf. En niet zomaar, maar ook omdat we geloven dat zo leven, gelukkig maakt. Goed doet. En de wereld mooier maakt.

Vriendschap met God is ook: dat je van binnen weet, dat je een mooi mens bent, met een eigen gezicht, een eigen naam en eigen talenten. Dat je het waard bent om een maatje een vriend, vriendin voor een ander te zijn.

Het loopt als een rode draad door de bijbel heen, welke bagage je nodig hebt om zo mens te zijn. Je zou het niet denken, maar zelfs wat je daarvoor moet aantrekken...Welke merkkleding, zoals we hoorden in de brief van Paulus. Het mooie is dat Paulus eigenlijk zegt, het gaat helemaal niet om de buitenkant, je hoeft geen hippe gymmen te hebben om ver te komen.

Als je je voetstappen zet met hoop en vertrouwen, dan maakt het niet uit of je op (Havaiana) slippers of blote voeten gaat. Hopen, dat heeft te maken met geloven dat wat je doet zin heeft.

Dat je gelooft dat dingen niet altijd hoeven te blijven zoals ze zijn, dat verandering mogelijk is.

Dus dat je als het een keer lastig is op school om dingen te snappen, of dat je erg moet wennen aan iemand in de klas, of aan een leraar, dat dat heus niet zo hoeft te blijven.

Paulus heeft het ook over een Trusthelm, een helm van vertrouwen.

Ik dacht wat zou dat nou zijn? Hoe zou die er uit kunnen zien?

En zou je aan mensen kunnen zien dat ze zo'n helm dragen?

Ik dacht aan mijn eigen fietshelm die ik voor het racefietsen gebruik. Die vangt de eerste klappen op als ik val. Dat geeft mij een veilig gevoel. Hij is niet helemaal dicht, maar zou voldoende moeten beschermen als ik val. Ik ben wel blij met die open ruimte, want daar kan lekker wind doorheen waaien, en zo kan ik mijn warmte kwijt en alle gedachten en gesprekken die in mijn hoofd zitten kunnen goed uitwaaien. Hij sluit (redelijk) goed om mijn hoofd, maar zit niet te strak.

Een helm van vertrouwen...Een mooi beeld vind ik het wel. Zo'n helm dacht ik, lijkt ook wel op een beeld wat de dichter van psalm 139 gebruikt voor God. God is zo zegt deze psalm, als Een die je van voren en achter omgeeft. Die zijn hand op je legt als je je ergens boos om maakt, of bedroefd bent en dat liever niet wil laten zien, die je stilletjes uitlacht als je te stoer doet of als je opschept...

God zou je kunnen zeggen, is zo'n soort Trusthelm die altijd om je heen blijft wat je ook maar doet of meemaakt. Zo hebben mensen dat voor ons ervaren en zo kun je dat nog ervaren: in iemand die je nabij is als een goede vriend, of in een gevoel dat je overvalt, van verwondering of verbinding met het leven, de schepping. Nu hebben we gezien waar Paulus onze voeten en ons hoofd mee aankleedt.

Maar we zijn er nog niet, we gaan van top tot teen. (eigenlijk van teen naar top)

Hoofd en voeten hebben we nu gehad, wat doen we met wat daartussen zit?

Hoeveel outfits wisselen we juist niet voor dat gedeelte? Want wat een gedoe is het soms om te bepalen wat je nu aan moet, wat er past bij welke gelegenheid.

Bespaar je de moeite zegt Paulus, als je basis Faith Unlimited, onbegrensd vertrouwen zeg maar...is, dan ben je nooit over- of underdressed. Maar dat klinkt wel heel mooi, onbegrensd vertrouwen...ik heb niet in mijn kast hangen, zo'n jas van onbegrensd vertrouwen, moet ik eerlijk zeggen. Het zou heerlijk zijn als je dat zo even kon aantrekken, ik denk dat dat iets is waar we een levenlang in kunnen groeien. En dat is het waard. Zoeken naar die plekken en die mensen die dat vertrouwen voeden, die je sterker maken en weerbaar. Want het niet ligt altijd zomaar klaar soms moet je daar een stap voor zetten of juist iets voor achter je laten. Want er kunnen ook stemmen zijn die dat vertrouwen juist kleiner maken, stemmen die zeggen jij bent niet goed genoeg om mee te doen. Je kunt het niet, of we willen je niet...laat die stemmen dan vooral liggen. Trek naar die plekken, naar die mensen die je versterken.

Die je laten zijn wie je bent, bij wie je je thuis voelt, ik denk dat die mantel van vertrouwen dan groeien kan. En misschien helpt het ook wel om f en toe even stil te zijn, en dan te horen, te zien, te voelen wat er in je naar boven komt, om daar met je aandacht bij te zijn, om te ontdekken, wat zal mijn volgende stap worden?

Blijf geloven, blijf hopen, en leef de goede woorden die ons gegeven zijn maar uit, op jouw wijze, maak ze waar, dan zul je gelukkig leven met een stevige grond onder je voeten en ...

Heb maar vertrouwen je gaat niet alleen, de zegen van God zal met je zijn.

Met geloof, met hoop, met vertrouwen, met de topmerken Justice en Peace gerechtigheid en vrede, leef je dichtbij God. En moet het lukken.

[terug naar boven](#)